

Forhandlingen genoptoges.

Indenrigsministeren (Dahlygaard): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilsagn om en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Fisker og vistnok ogsaa det ærede Medlem Hr. Jens Jensen fremsatte det Ønske, at det nuværende varierende skattefri Fradrag i Kommunerne, naar det indgaar under den nye Lovs Bestemmelser, skulde gøres ensartet, og jeg kan sige, at jeg for mit Vedkommende vil ikke have noget imod at forhandle om denne Henstilling og se at komme til en Overenskomst derom.

Det ærede Medlem Hr. Fisker fremsatte en Bemærkning svarende til den Udtalelse, han fremsatte i Fjor angaaende Muligheden for en Beskatning af Luksusbygninger. Jeg svarede dertil i Fjor, at jeg ikke vilde nære Betænkelse ved Indførelse af Bestemmelser i saa Henseende. Naar jeg ikke har gjort det i Forslaget i Aar, staaer det i Forbindelse med, at Ønskeligheden deraf vil være mindre overfor et Forslag med det Indhold, der her er Tale om.

Forholdet vilde nemlig efter Forslaget i Fjor, hvor det var overladt til Kommunerne's frie Skøn, i hvilken Grad man vilde gaa ned med Bygningsskatten, være det, at adskillige Kommuner kunde have Vanskelighed ved at gaa ned under Hensyn til, at der derved ogsaa skete en Nedgang for saadanne Luksusbygninger, som eventuelt maatte ligge i Kommunen. Derfor laa der for saa vidt deri en særlig Begrundelse for en saadan Skat; men efter det nu foreliggende Forslag kan noget lignende jo ikke ske; i hvert Fald vil de Lettelser, der kommer for Luksusbygninger, være saa minimale, at der praktisk talt ikke er Anledning til at tage Hensyn dertil, og i visse Tilfælde vil der ogsaa komme Forhøjelser.

Jeg er imidlertid rede til at drøfte, om man maaske her til Forslaget skulde føje en Bestemmelse om en yderligere Beskatning af et fremtidigt Luksusbyggeri.

Det ærede Medlem Hr. Fisker og det ærede Medlem Hr. Jens Jensen omtalte med et Par Ord, hvorvidt det foreliggende Lovforslag var mindre vidtgaaende end det Lovforslag, der var fremsat i Fjor. Det kan der ikke paa Forhaand siges noget bestemt om; det er klart, at i det Lovforslag, der var fremsat i Fjor, blev der givet større Muligheder for i den enkelte Kommune at nedsette Bygningsskatterne, idet de jo efter

Lovforslaget helt kunde bortfalde, hvis Kommunalbestyrelserne ønskede det, medens noget lignende ikke kan ske efter Lovforslaget i Aar. Paa den anden Side maa man erindre, at Lovforslaget i Fjor byggede paa Frivillighed, medens den Ordning, der foreslaas her, er en ensartet Ordning gældende for alle Kommuner, saa der kan fornøftigvis ikke være Tvivl om, at i første Omgang vil den Ordning, der her foreslaas, betyde en større Overgang fra Bygningsskyld til Grundskyld end den Ordning, der var foreslaaet i Fjor.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen var inde paa den Betragtning, at Lovforslaget paa Grund af den Ændring, der er sket i § 3, skulde betyde Krebsegang. Det, jeg her har udtalt, viser, at denne Tankegang er der ikke noget Grundlag for. Det ærede Medlem gjorde i Tilknytning hertil den Bemærkning, at Lovforslaget vilde betyde øgede Vanskeligheder for en Videreførelse af Grundskyldstanken. Det maa jeg benægte. Jeg tror i det hele taget, at jeg kan sige til det ærede Medlem, at hvis vi nu kunde faa gennemført en Værdistigningsskat, der inddrog Halvdelen af den fremtidige ufortjente Værdistigning, gennemførte en Lovgivning, der paa en Gang hævede 40 pCt. af den nuværende Ejendomsskyld, og endvidere, saaledes som Lovforslaget her gør, satte Bom for Beskatning af alt fremtidigt Nybyggeri — det ærede Medlem har jo ofte talt sig hæs for at forklare, hvilke uhyre Virkninger dette vilde faa —, hvis vi altsaa kunde naa dertil paa det nuværende Tidspunkt, og det ærede Medlems Medarbejderskab kunde gøre noget i den Henseende, tror jeg rigtignok, at det ærede Medlem skulde være noget ihærdigere, end han var her i Dag, og gøre dette Arbejde i Stedet for at være optaget af at forelægge uforstaaelige Lovforslag her i Tinget.

Til det ærede Medlem Hr. Fibigers Tale har jeg ingen Grund til at knytte ret mange Bemærkninger. Selve Ordet Grundskyld gaar det ærede Medlem jo langt udenom, som om det var noget, der havde med Spedalskhed at gøre, han kan næsten ikke tage Ordet i sin Mund. I den Henseende er der jo sket nogen Ændring med det ærede konservative Parti. Var det ikke i 1915, Partiet havde Grundskyld paa sit Program? (*Christmas Møller*: Det har vi aldrig haft!). Ikke? Det forekommer mig dog. Jeg tror, Partiets ærede Formand skulde give sig til at læse Programmet af 1915.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger var inde paa, at en Ændring af Beskatningen, som den, der her foreslaas, vilde medføre, at det